

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๓๖/๒๕๖๐

ศาลจังหวัดอำนาจเจริญ
ศาลปกครองอุบลราชธานี

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คดีที่โจทก์เป็นเอกชนยื่นฟ้องกรมที่ดิน จำเลย ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง อ้างว่า โจทก์เป็นผู้ครอบครองทำประโยชน์ที่ดินมือเปล่าต่อเนื่องมาจากตาของโจทก์ซึ่งได้ทำประโยชน์ในที่ดินมาตั้งแต่ก่อนใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน แต่ต่อมาช่างรังวัดกับพวกได้เข้าทำการรังวัดที่ดินเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงโดยไม่ชอบทับที่ดินของโจทก์ โดยไม่ได้แจ้งให้โจทก์และเจ้าของที่ดินข้างเคียงที่แท้จริงมาทำการชี้แนวเขตให้ครบทุกด้าน จากนั้นเจ้าพนักงานที่ดินมีหนังสือแจ้งประกาศออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแปลง “ที่สาธารณประโยชน์ โคนกนกน้ำเกลี้ยง” โจทก์จึงยื่นคำคัดค้าน การกระทำดังกล่าวเป็นการละเมิดและโต้แย้งสิทธิของโจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินที่โจทก์ครอบครองและ ทำประโยชน์ ห้ามจำเลยเข้าไปรบกวนการครอบครองและออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงทับที่ดิน ที่โจทก์ครอบครองและทำประโยชน์ ส่วนจำเลยยื่นคำให้การว่า เจ้าหน้าที่ของจำเลยทำการรังวัดตามที่ผู้แทนนายอำเภอ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นำชี้ตรงบริเวณที่พิพาทว่าเป็นที่สาธารณประโยชน์ที่ขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงการรังวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงชอบด้วยกฎหมาย ไม่เป็นการละเมิดหรือโต้แย้งสิทธิของโจทก์แต่อย่างใด เห็นว่า การที่โจทก์กล่าว อ้างว่า จำเลยทำการรังวัดเพื่อดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงทับที่ดินของโจทก์และขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินที่โจทก์ครอบครองและทำประโยชน์ ห้ามจำเลยเข้าไปรบกวนการครอบครองและออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงทับที่ดินที่โจทก์ครอบครองและทำประโยชน์ นั้น การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของโจทก์ได้ ศาลจำต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทโจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองหรือเป็นที่สาธารณประโยชน์เป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไปได้ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม